

23.02.2021

ASİSTAN HEKİMLER TÜKENİYOR! ÇALIŞMA VE EĞİTİM KOŞULLARIMIZIN İYİLEŞTİRİLMESİNİ TALEP EDİYORUZ!

Yakın zamanda kaybettiğimiz asistan hekim Dr Mustafa Yalçın için son derece üzgün olduğumuzu belirtir, yakınları ve tıp camiasına başsağlığı dileriz.

Hekimlik mesleği tıp fakültesine adım atıldığı anda başlayıp ölene kadar devam eden bir serüvendir. Tıp fakültesine başlayan her öğrenciyi zorlu ve uzun bir tıp eğitimi bekler. Tıp eğitimi sonrası uzman hekim olmak isteyen hekimler dünyanın en zor sınavlarından biri olan Tıpta Uzmanlık Sınavına girer ve kazananlar uzmanlık yolunda ilk durağı geçip asistanlığa adım atar. Maalesef tıp ve uzmanlık eğitimi Sağlıkta Dönüşüm Programı, üniversitelerin özerkliğine müdahale ve son olarak da üniversitelere dayatılan Sağlık Bakanlığı ile birlikte kullanım sözleşmesi ile hasara uğratılıyor. Büyük hayaller ile başladığımız uzmanlık eğitimi; çalışma koşulları ve maruz kalınan mobbing ile hayal kırıklığına dönüşüyor. Günlük 36 saate varan çalışma süreleri, ücretli nöbet ertesi izin hakkının yok sayılması, görev tanımının dışındaki angarya işlerle uğraşmak bugüne dek sıklıkla dile getirdiğimiz sorun başlıklarından bazıları.

Asistan emeğinin sömürsünün en çarpıcı hali nöbetlerdir. Tıpta Uzmanlık Eğitimi Yönetmeliği “uzmanlık öğrencileri 3 günde birden daha sık olmayacak şekilde nöbet tutmalıdır” demesine rağmen resmiyete yansımaya da kimi kliniklerde nöbet sayısı ayda 14-15’i bulabiliyor. Günlük 8 saatlik mesainin ardından 16 saat nöbet tuttuktan sonra ertesi gün çalışmaya yani 36 saat süreyle çalışmaya zorlanıyoruz. Mevzuatta “gece nöbeti tutanlara ertesi günü görev verilmez” ifadesi yer almasına rağmen başhekimlere kurumda hizmetin aksamaması gerekçeleriyle nöbet ertesi dinlenmesi gereken hekimi mesaiye devam ettirme yetkisi verilmiştir. Asistan hekimlerin çoğunun aylık nöbet süresi 130 saati aşmasına rağmen 130 saati aşan nöbet ücretleri yine mevzuata göre ödenememektedir. Nöbet sonrası izin kullanabilenlere ise nöbet ücreti ödenmemektedir. “Nöbet ücreti” ile “nöbet ertesi izin” taleplerinin de karşı talepler olarak düzenlendiği mevcut sistemde hekimin ya dinlenme hakkından ya da emeğinden vazgeçmesi isteniyor. Mevcut temel ücretin azlığı sebebiyle çoğu asistan arkadaşımız nöbet ücretinin kesilmesini istemediği için nöbet ertesi izin talebinden vazgeçiyor. Bu talebi dile getiren arkadaşlarımız ise gerek daha deneyimli meslektaşları, eğiticileri gerekse hastane yöneticileri tarafından engelleniyor.

Asistan hekimlik temelde bir sağlık hizmeti değil eğitim sürecidir. Sürecin sonunda asistan hekimden kendi branşının yeterliliğini sağlaması ve bir uzman hekim olarak mesleğini layıkıyla yerine getirmesi beklenir. Bunun mümkün olması için bu süreçte asistan hekimlerin aldığı eğitimin nitelikli olması şarttır. Performans sistemi ve kışkırtılmış sağlık talebi nedeniyle asistan hekimler sağlık hizmeti için bir işgücü yığını olarak görülüyor, eğitimi geri plana atılıyor. Polikliniklerde eğitici yönlendirmesi ve denetimi olmadan hasta muayenesi yapmak, konsültasyon hizmeti vermek zorunda kalıyor. Bu durum hem eğitimin hem de sağlık hizmeti kalitesinin düşmesine neden oluyor.

Sosyal ihtiyaçlarımızı karşılayacak zamanımızın kalmaması tükenmişlikle sonuçlanmaktadır. Eğitim seminerlerimiz, vaka tartışmalarımız bile sağlık hizmetini aksatmamak adına yemek saatlerinde ve mesai

bitimlerinde yapılmaktadır. Çoğu sağlık kurumunda yoğun çalışma şartları altında ezilen asistan hekimler akademik çalışmalara gereken zamanı ayıramamaktadır. Eğitim ve araştırma ile ilgili eksikliklerimizi geriye kalan sınırlı boş zamanlarımızda kapatmaya çalışıyoruz.

Hiyerarşik ilişkiler mobbinge neden olabilmektedir. Sağlık ortamında kıdem ve usta-çırak ilişkisi Hipokrat'tan beri bilinen, tıp eğitimi ve uygulamasının en önemli temellerinden biridir. Ancak bazı durumlarda bu ilişki asistan aleyhine işleyerek iş bölümü, akademik ve uygulamalı eğitim süreçlerinde mobbing olarak karşımıza çıkıyor. Mobbingi bildirmek ve şikâyet etmek isteyen asistan hekimler eğitim alamama, huzurlu bir çalışma ortamında çalışamama gibi tehditlere maruz kalıyor. Bu durum mesleğinin henüz başında olan hekimin motivasyonunu kırıp, yalnızlığa, çaresizliğe veya istifaya sürüklüyor.

Pandemi süreciyle beraber asistan hekimler için tüm bu sorunlar katlanarak arttı. Pandemi servislerinde, polikliniklerde, acil servislerde, filyasyonda, laboratuvarında yani pandemi ile mücadelenin her alanında özveri ile görev almamıza rağmen artan iş yükü, ihmal edilen uzmanlık eğitimi, ücret adaletsizliği ve artan mobbing ile karşılaştık.

Bizler sayısı 30 bini bulan asistan hekimler olarak;

Çılgıya dönüşen sorunlarımızın duyulmasını,

Nöbet sayılarının insani sınırlara çekilmesini,

Koşulsuz nöbet ertesi izin verilmesini,

Eğitim sürecimizin performans sistemine kurban edilmemesini,

Sağlıkta mobbingin son bulmasını, bu konuda bütün meslektaşlarımızın üzerine düşen görevi yerine getirmesini,

Mobbinge karşı şikâyet, denetleme ve cezalandırma mekanizmalarının uygulamaya sokulmasını,

Tıp eğitimini yaralayan üniversite özerkliğine müdahale ve sözleşme dayatılmasından derhal vazgeçilmesini,

Pandemi görevlendirmelerinin adil bir şekilde yapılmasını,

Bütün hekimlerin insani çalışma şartlarına sahip olmasını,

Hak ettikleri emekliliğe yansıyan performansa dayanmayan ücret almasını

Talep Ediyoruz.

İSTANBUL TABİP ODASI YÖNETİM KURULU

İSTANBUL TABİP ODASI ASİSTAN VE GENÇ UZMAN HEKİM KOMİSYONU